

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2010/0031 van 29 september 2010
in de zaak 2010/0145/A/3/0165

In zake: de **stad MAASEIK**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 8 januari 2010 strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg op datum van 3 december 2009, waarbij het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen het besluit van 31 augustus 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Maaseik wordt ingewilligd en waarbij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het kappen van de centrale zomereik en de populieren op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota of toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 september 2010.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en de verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 31 augustus 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij aan ■■■■■, met zetel te ■■■■■ een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een tennisaccommodatie, een grondwal en het kappen van bomen op een perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

Tegen vermelde beslissing tekent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg op 24 augustus 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Op 3 december 2009 wiligt de verwerende partij het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden 'voor het kappen van de centrale zomereik en de populieren'. Dit is de bestreden beslissing.

Met een zending gedateerd op 9 juni 2010 en ter post aangetekend op 11 juni 2010 bezorgt de verwerende partij een afschrift van het administratieve dossier aan de griffie van de Raad en deelt zij daarnaast het volgende mee:

“... ”

Ik kan u tevens mededelen dat de door de stad Maaseik bestreden vergunningsbeslissing op korte termijn formeel zal worden ingetrokken en vervangen door een nieuwe beslissing van de deputatie van de provincie Limburg. Principieel werd hiertoe al beslist op 15 april 2010, meer bepaald na de kennisgeving aan de deputatie van het verzoekschrift tot nietigverklaring dat reeds per brief van 5 maart 2010 door uw Griffie werd betekend aan de provincie.

... ”

Op 16 juni 2010 trekt de verwerende partij het bestreden besluit en neemt zij een nieuwe beslissing aangaande het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij.

Met een brief gedateerd op 14 juli 2010 en ter post aangetekend op 19 juli 2010 deelt de verzoekende partij mee dat zij de procedure voor de Raad wenst stop te zetten. De verzoekende partij voegt bij vermelde brief een afschrift van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 5 juli 2010 waarin wordt beslist het beroep bij de Raad tegen het besluit van de verwerende partij van 3 december 2009 stop te zetten.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT ANNULATIE

A. Tijdigheid van de vordering

De bestreden beslissing van 3 december 2009 werd met een zending gedateerd op 4 december 2010 en ter post aangetekend op 8 december 2009 betekend aan het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij. Het voorliggende beroep van de verzoekende partij werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 8 januari 2010 en is bijgevolg tijdig.

B. Hoedanigheid en belang van de verzoekende partij

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De Raad dient bijgevolg steeds ambtshalve de ontvankelijkheid van het beroep te onderzoeken.

De omstandigheid dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft ingetrokken en de vaststelling dat de verzoekende partij vervolgens aan de Raad heeft meegedeeld dat zij de procedure wenst stop te zetten, ontslaat de Raad niet van de verplichting om ambtshalve na te gaan of het voorliggende beroep op ontvankelijke wijze werd ingediend. In het licht van de vraag aan welke partij het geheel van de kosten van de procedure ten laste moet worden gelegd, is dit onderzoek niet zonder belang.

Gegeven alle door de verzoekende partij ingediende (proces)stukken, in het bijzonder de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 4 januari 2010 om in rechte op te treden voor de Raad, het aanvankelijke en het geregulariseerde inleidende verzoekschrift, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 5 juli 2010 om de procedure voor de Raad stop te zetten, dient de Raad vast te stellen dat het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij kennelijk geen onderscheid maakt tussen de bevoegdheid op grond van de artikelen 57, §3, 9° en 193, eerste lid Gemeentedecreet om de gemeente, in deze de stad, in rechte te vertegenwoordigen en de bevoegdheden die door artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet exclusief aan het college van burgemeester en schepenen worden toegewezen.

Uit het beschikkende gedeelte van de beslissing om in rechte op te treden van 4 januari 2010, meer specifiek uit artikel 2, evenals uit het aanvankelijke en het geregulariseerde verzoekschrift, blijkt dat het college van burgemeester en schepenen uitdrukkelijk de bedoeling had om in het kader van het voorliggende beroep de stad Maaseik als verzoekende partij in rechte te vertegenwoordigen. Een intentie die wordt bevestigd in de brief gedateerd op 14 juli 2010 en ter post aangetekend op 19 juli 2010 waarin aan de Raad wordt meegedeeld dat:

“ ...

Inzake bovenvermelde aangelegenheid delen wij u mede dat de Stad Maaseik de procedure bij de Raad voor Vergunningenbetwisting tot vernietiging van de beslissing van de Deputatie van de Provincie Limburg wenst stop te zetten.

...”

Op grond van welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° tot en met 6° VCRO de vordering van de stad Maaseik als verzoekende partij is gebaseerd, kan echter niet worden afgeleid uit de beslissing om in rechte op te treden van 4 januari 2010. Ook het inleidende

verzoekschrift laat deze vraag onbeantwoord. In de brief gedateerd op 6 januari 2010 en ter post aangetekend op 8 januari 2010 waarmee het aanvankelijke en naderhand geregulariseerde verzoekschrift werd ingediend, wordt echter het volgende gesteld:

“... ”

Het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Maaseik tekent hierbij beroep aan tegen het besluit van de Deputatie van Limburg van 31 augustus 2009 waarbij een stedenbouwkundige vergunning is verleend aan [REDACTED], en dit op basis van artikel 4.8.16§1 2° en §3 van de Codex Ruimtelijke Ordening.

“... ”

De Raad dient bijgevolg vast te stellen dat het college van burgemeester en schepenen, optredend in de hoedanigheid van vertegenwoordiger in rechte van de stad Maaseik, de voorliggende vordering baseert op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO. De Raad is echter van oordeel dat de stad Maaseik niet kan worden beschouwd als een als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. De verzoekende partij beschouwt zich bij monde van het college van burgemeester en schepenen bijgevolg ten onrechte als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en kan hieruit dan ook geen enkel belang putten. De omstandigheid dat de verzoekende partij in voorliggende procedure, conform artikel 57, §3, 9° Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 Gemeentedecreet, wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk.

Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten.

De onontvankelijkheid van het voorliggende beroep impliceert tevens dat de Raad de vraag van de verzoekende partij om de procedure stop te zetten, een vraag die als een verzoek tot afstand van het geding dient aangemerkt te worden, niet kan inwilligen vermits het voorliggende beroep noodzakelijk moet worden geacht niet te zijn ingediend. Aangezien het voorliggende beroep op onontvankelijke wijze werd ingediend, is de Raad tot slot van oordeel dat de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij moeten gelegd worden. De onontvankelijkheid van het beroep maakt dat de intrekking van de bestreden beslissing door de verwerende partij geen relevantie heeft met het oog op de toewijzing van de kosten van het beroep.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 september 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER